

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-01-1145 מירום נ' השיקמה אן.ג'י.אן תקשורת בינלאומית 015 בע"מ

1

לפני כבוד השופטת אביגיל כהן

המבקש : רן מירום
ע"י ב"כ עו"ד זיו גלסברג

נגד

המשיבה : השיקמה אן.ג'י.אן תקשורת בינלאומית 015 בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד שאול הזנפלד

2

החלטה

3

4

5 לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות בהרצליה (כבי
6 השופטת אירית מני-גור) מיום 8.12.16 בת"ק 42665-01-16.

7

8 2. התובע (להלן גם: "המבקש") הגיש את כתב התביעה ביום 21.1.16 בגין קבלת 11 מסרונים
9 מחברת HALLO ONE FIVE.

10 כתב תביעה מתוקן הוגש ע"י המבקש ביום 14.11.16. המבקש החליף את שם הנתבעת
11 לנתבעת הנוכחית (להלן גם: "המשיבה") ותבע סך של 33,500 ₪ בגין קבלת 39 הודעות
12 מסרונים.

13 המבקש ציין לגבי 32 הודעות מאיזה מספרי טלפון הן נשלחו וצרף העתקים של 11 מסרונים
14 בלבד.

15 בכתב התביעה המתוקן לא צוין דבר לגבי עילת התביעה אלא צוין רק כי "יש צורך מהותי
16 למגר את התופעה הזו...".

17 המבקש לא הגדיר מה חלקה של המשיבה במשלוח המסרונים.

18

19 מעיון בכתב ההגנה עולה כי המשיבה היא חברה העוסקת בתחום התקשורת והיא בעלת
20 רישיון כללי למתן שירותי תקשורת בישראל. הנתבעת הבהירה בכתב ההגנה כי היא
21 מספקת תשתית לשליחת מסרונים לחברות וארגונים גדולים הנמנים על לקוחותיה, לקוחות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-01-1145 מירוס נ' השיקמה אן.ג.י.אן תקשורת בינלאומית 015 בע"מ

- 1 אלה קשורים עמה בהסכם לפיו הם רוכשים ממנה זכות לשגר כמות נקובה של מסרונים
2 באמצעות מערכת למשגור מסרונים של חברות רט"ן ועד 31.3.16 קיבלו אותם צדדים
3 שלישיים מהמשיבה פלטפורמה טכנולוגית שמאפשרת להם להסיר נמענים מרשימת
4 התפוצה שלהם.
5
- 6 3. בדיון שהתקיים ביום 7.12.16 העידו המבקש עצמו ונציג המשיבה – יורם דרורי (סמנכ"ל
7 המשיבה).
8
- 9 4. **בפסה"ד שניתן ביום 8.12.16** נדחתה התביעה והתובע חויב בהוצאות ההליך בסך 1,000 ₪.
10
- 11 בפתח פסה"ד הבהיר בימ"ש קמא, כי הצדדים אינם חלוקים בשאלה האם המשיבה היא
12 הגוף המופיע בדבר הפרסומת.
13 חברת "אור הקסם" היא הלקוח של המשיבה אשר אפשרה לו להשתמש בשירותי מערכת
14 המסרונים. המחלוקת בין הצדדים הינה בשאלה – האם המשיבה כמי שאפשרה את משלוח
15 המסרונים נכנסת להגדרת "מפרסם" על פי סעיף 30 א (א) לחוק התקשורת (בזק
16 ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת").
17
- 18 סעיף 30 א (א) לחוק התקשורת קובע כי:
19 **"מפרסם" – מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו**
20 **של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם**
21 **את מטרותיו, ובכלל זה לקדם קבלת תרומות או תעמולה, או מי שמשווק את נושא דבר**
22 **הפרסומת בעבור אחר; לעניין זה, לא יראו כמפרסם מי שביצע, בעבור אחר, פעולת שיגור**
23 **של דבר פרסומת כשירות בזק לפי רישיון כללי, רישיון מיוחד או מכוח היתר כללי, שניתנו**
24 **לפי חוק זה;"**
25
- 26 בימ"ש קמא חוזר ומדגיש כי המבקש לא העלה כל טענה מסוג זה בכתב התביעה ולא ניתן
27 היה להבין מכתב התביעה אלו טענות הוא משייך למשיבה, והאמור לעיל עלה לראשונה
28 בכתב ההגנה, יש להניח מניסיונה של המשיבה בתביעות אחרות. צוין כי במעמד הדיון היה
29 ברור מאליו, כי המשיבה כחברת תקשורת לא עוסקת במתן הלוואות, דבר הפרסומות לא
30 פרסם אותה או את עסקיה ואף לא קידם את מטרותיה. מדובר בדבר פרסומת ששוגר ע"י

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-01-1145 מירוס נ' השיקמה אן.ג.י.אן תקשורת בינלאומית 015 בע"מ

1 חברת "אור הקסם" והמבקש החליט באופן לא ברור ובחוסר תום לב מוחלט לתבוע את
2 המשיבה.
3
4 בימ"ש קמא קבע כי במסגרת הדיון הנוכחי שבפניו (כמו גם ברת"ק 16-07-39921) הראיות
5 שהוצגו ע"י המבקש כבדרך אגב במהלך הדיון אינן מאפשרות לקבוע מסמרות בשאלה –
6 האם למשיבה רישיון למשלוח מסרונים.
7 הוסבר כי: "...כאמור, התובע לא טען ולו טענה אחת בכתב התביעה. מעיון בכתב התביעה,
8 יכול היה להתקבל הרושם כאילו הנתבעת עצמה שלחה את המסרונים כחברה הנותנת
9 הלוואות, ולא כחברת תקשורת המאפשרת את הפלטפורמה הטכנולוגית למשלוח אותם
10 מסרונים.
11 16. דרך קלוקלת זו של התובע לא אפשרה לנתבעת להיערך מראש ולהמציא את כל
12 הראיות הנדרשות על היותה אוחזת ברישיון כדין המאפשר לה גם לשלוח מסרונים. נציג
13 הנתבעת, ניסה במעמד הדיון ובאמצעות האינטרנט להראות לביהמ"ש את העתק החוזה
14 עם חברת בזק את היתר מפ"א וכיוצ"ב. כמובן, שלא זו היא הדרך להוכיח בראיות העדר
15 רישיון או קבלת רישיון. גם המכתב ממשרד התקשורת אותו הגיש התובע, אין בו כדי
16 לשמש ראיה מספקת. המכתב שכפי הנראה הוצא ממרכז פניות הציבור לא מבהיר האם
17 האמור בו מתייחס גם לטלפונים ניידים ולא ניידים, האם הוא מתייחס לשימוש ברישיון
18 של חברה אחרת כחברת פלאפון כפי שטען נציג המשיבה, אם לאו".
19
20 בימ"ש קמא הגיע למסקנה כי ממכלול הראיות החלקיות והבלתי שלמות שהוצגו בפניו
21 ומדרך הטיעון הקלוקלת בכתב התביעה, לא ניתן לקבוע מסמרות לעניין היקף הרישיון
22 שקיבלה המשיבה.
23
24 במאמר מוסגר ציין ביהמ"ש קמא, כי הגדרת "מפרסם" בחוק התקשורת, לא מפרטת את
25 הצורך ברישיון ספציפי לעניין שליחת מסרונים, אלא החריג מתייחס לפעולת שיגור כשירות
26 בזק לפי רישיון כללי וכן כי די ברישיון כללי על מנת להוציא את המשיבה מהגדרת
27 "מפרסם" בחוק התקשורת ואין להידרש לרישיון ספציפי לשליחת מסרונים כפי שטוען
28 המבקש.
29 בימ"ש קמא ציין כי הוא מסכים עם דברי ביהמ"ש (כב' הש' בוסני) בת"א 14-04-2621
30 ריכטמן נ' קומסטאר מערכות בע"מ שם נקבע, כי אין להטיל על ספק התוכנה אחריות
31 כ"מפרסם"; ובהמשך:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-01-1145 מירוס נ' השיקמה אן.ג.י.אן תקשורת בינלאומית 015 בע"מ

- 1 "כך גם בענייננו, כאשר הנתבעת משמשת כחברת תקשורת המאפשרת את עצם שיגור
2 המסרונים ותו לא. אם נעיין בהגדרת "מפרסם" בחוק נמצא כי כל ההגדרה בריישת
3 הסעיף מתייחסת לגורמים הנוגעים ישירות לדבר הפרסומת ונהנים מפרסומה. לטעמי,
4 שיווק דבר הפרסומת התייחס מלכתחילה לגורם אשר עסוק בשיווק באופן פעיל ויש לו
5 שליטה על רשימת הנמענים, הוא מחליט למי לשלוח, איזה תוכן ואף לא מן הנמנע
6 שייחנה מעמלות בגין הצלחות השיווק.
7
- 8 לטעמי הוסף החרג בסייפת הסעיף, שמא יסבור הקורא כי גם פעולת שיגור שגרתית של
9 כל חברת תקשורת המאפשרת את הפלטפורמה למשלוח מסרונים יכולה להיחשב כמי
10 שמשווקת, קרי מפרסם. לפיכך, נקבע בסייפת הסעיף כי "פעולת השיגור", איננה בגדר
11 מפרסם ובלבד שפעולת השיגור נעשית על פי רישיון כללי, רישיון מיוחד או מכוח היתר
12 כללי שניתן לפי החוק".
13
- 14 בימ"ש קמא פסק כי לאור האמור לעיל, משאין בידו לקבוע באופן נחרץ כי המשיבה פעלה
15 בניגוד לרישיון הכללי שבידה, היא אינה "מפרסם" כהגדרה בחוק התקשורת, ולפיכך
16 התביעה כנגדה נדחית.
17
- 18 המבקש טוען בבר"ע שלפני כי ההכרעה המשפטית של בימ"ש קמא שגויה ומצמצמת באופן 5.
19 גורף ושגויה את הוראות סעיף 30א (א) לחוק התקשורת ובניגוד לתכליתו.
20 לטענת המבקש חברת דיוור כדוגמת המשיבה הינה בגדר "משווק" ובהתאם מהווה
21 "מפרסם", המשיבה לא יכולה ליהנות מהחסינות שמקנה החרג הקבוע בסיפא של הגדרת
22 "מפרסם" נוכח העובדה כי לא ביצעה פעולות בהתאם לרישיון כלשהו וכי נטל השכנוע
23 והראיה היה צריך להיות מוטל על כתפי המשיבה וממילא המבקש פעל כדין כאשר לא
24 התייחס בכתב תביעתו לסוגיית הרישיון.
25 עוד נטען כי פסה"ד של בימ"ש קמא הכיל טעויות משפטיות גלויות והוא אף נופל בגדר
26 המקרים בהם קיימת סוגיה עקרונית המגיעה לעיתים קרובות אל פתחו של ביהמ"ש
27 לתביעות קטנות ואשר ראוי להנחות את בתי המשפט השונים ולהוביל לתשובה אחידה. על
28 כן, יש להיעתר לבקשה וליתן רשות לערער על פסה"ד של בימ"ש קמא, לדון בבקשה
29 כבערער ולקבל את הערער.
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-01-1145 מירוס נ' השיקמה אן.ג'י.אן תקשורת בינלאומית 015 בע"מ

6. בתגובה לבקשת רשות ערעור טוענת המשיבה כי לא מדובר בשאלה משפטית עקרונית אלא במחלוקת פרטנית בין הצדדים, לשאלה המשפטית אין דרגת חשיבות מיוחדת, לא ניכר בפסה"ד "עוול זועק" ולא נפלה שגגה בפסה"ד.
- נטען כי בהינתן הקביעות העובדתיות שנפסקו ע"י בימ"ש קמא לגבי מעמד המשיבה כמי ששימשה כחברת תקשורת המאפשרת את עצם שיגור המסרונים ותו לא, בהינתן ההתרשמות השלילית שהתרשם בית משפט קמא מן המבקש ובשים לב לכך שככלל ערכאת הערעור לא תשמע עדים ולא תתערב בממצאים העובדתיים, דין הבקשה להידחות.
- לטענת המשיבה, הערכאה הערעורית אינה מקום לשמוע עדים, לחקורם ולקבל ראיות בוודאי אינה המקום להשמיע טענות עובדתיות לראשונה.
- עוד נטען כי המשיבה אינה "מפרסם" ואינה "משווק עבור אחר" והיא לא אחראית לפעילות צד ג' שכלפיו נטען כי ביצע עבירות לפי חוק התקשורת. מכאן ששאלת הרישיון לא מעלה ולא מורידה ולא ניתן להטיל על המשיבה אחריות מכוח סעיף 30א (א) לחוק התקשורת.
- המשיבה טוענת כי דין הבר"ע להידחות ואין מקום לדון בערעור כאילו ניתנה הרשות.
7. לאחר שעיינתי בבקשה והתגובה, מצאתי כי דין הבקשה למתן רשות ערעור להידחות, מהנימוקים שיפורטו להלן:
8. הלכה היא כי "ההליך המשפטי בבית המשפט לתביעות קטנות נועד להיות הליך פשוט ומהיר, וכדי לשמור על תכלית זו נקבעה ההלכה לפיה אמת המידה למתן רשות ערעור על פסקי דינו היא מחמירה במיוחד, כשרשות זו תינתן רק במקרים חריגים ביותר בהם נפל פגם מהותי הדורש את התערבותה של ערכאת הערעור (רע"א 1196/15 צח בר נ' פורטל (פורסם בנבו) (18.3.2015)). רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות לא בהכרח תינתן אף כאשר מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות החורגת מעניינם הישיר של הצדדים למחלוקת..." (רע"א 2095/15 אולמי נפטון בת ים בע"מ נ' משיח, פסקה 4 לפסק דינו של כב' השי' צ' זילברטל (20.5.15)).
- המקרה שלפני אינו נכנס לגדר החריגים המצדיק מתן רשות ערעור. בענייניו לא מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים. בימ"ש קמא קבע כי בעניין הנדון לפניו המשיבה אינה "מפרסם" כהגדרת חוק התקשורת הואיל וממכלול הראיות החלקיות שהוצגו בפניו ומדרך הטיעון הקלוקלת של המבקש בכתב התביעה, לא ניתן לקבוע כי המשיבה פעלה בניגוד לרישיון הכללי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-01-1145 מירוס נ' השיקמה אן.ג'י.אן תקשורת בינלאומית 015 בע"מ

- 1 נקבע כי המבקש לא טען בכתב התביעה מהי עילת התביעה כלפי המשיבה ומעיון בו מתקבל
2 הרושם כאילו המשיבה שלחה עצמה את המסרונים כחברה הנותנת הלוואות ולא כחברת
3 תקשורת המאפשרת את הפלטפורמה הטכנולוגית למשלוח אותם מסרונים.
4 כך גם לא מצאתי כי נפלה שגגה על פניו של פסק הדין.
5
- 6 9. בימ"ש קמא התבסס בפסק דינו על גדר המחלוקת כפי שנתחמה בכתבי הטענות שלפניו,
7 חומר הראיות והעדויות שהובאו בפניו ואין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בשיקול
8 דעתה של הערכאה המבררת בקביעות כגון דא.
9
- 10 בימ"ש קמא נימק את החלטתו כדבעי ולא מצאתי כי עסקינן במקרה חריג שבו יש להתערב
11 בפסק דינו של בימ"ש לתביעות קטנות.
12
- 13 **לסיכום:** 10.
14
- 15 א. לאור האמור לעיל, דין בקשת רשות ערעור להידחות.
16
- 17 ב. המבקש יישא בהוצאות המשיבה בסך 6,000 ₪.
18 סכום זה יחולט מתוך הערבון ויועבר למשיבה באמצעות בא כוחה.
19 יתרת הערבון תוחזר למבקש באמצעות בא כוחו.
20
- 21 ג. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.
22
23
24
25
26
27 ניתנה היום, ד' שבט תשע"ז, 31 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.
28

אביגיל כהן

אביגיל כהן, שופטת